

El dia 1 de Desembre ...

El dia 1 de desembre va ser molt especial per a tots nosaltres, car va ser el resultat de la suma de molts esforços a fi d'aconseguir restaurar, millor dit, de canviar els jous de les campanes, perquè estaven molt deteriorats i posaven en perill la seguretat ciutadana, perquè segons el tècnic, hi ha el perill real de trencar-se.

Com us deia, l'esforç de molts de vosaltres que esteu llegint aquestes ratlles i sense aquest no hagués estat possible. Aquest dia tan especial va ser iniciat amb una santa missa a les 12'30 en honor a Santa Bàrbara i tot seguit vàrem anar plegats a fer el dinar de germanor que consistia en un entremès, una paella (feta pel pare de mossèn), una fruita, un gelat, cafè i calmant. Tot això acompanyat pel músic. No podem oblidar la poesia de "Les campanes" llegida per Maria Molins, així com el servei encapçalat pels membres de la Junta que van servir com si de professionals es tractessin.

Bé doncs, gràcies per tot i BON NADAL. Que el Jesuset us beneeixi i us faci perseverar en la vostra vida, aquí en el nostre poble d'Almatret.

Els ingressos i despeses del dinar son els següents:

Ingressos.....	6316,98 €
Despeses.....	1140,63 €
Beneficis.....	5176,35 €

Mossèn Manel Mercadé i Junta Parroquial

LES CAMPANES

Escriu tots aquests versos
Amb voluntat i ganes
I així poder explicar
El ressò de les campanes.

Les campanes que tenim
Tenen un só molt bonic
Ens desperten quan dormim
Perquè ens aixequem del llit.

Havia diferents tocs
Es tocava poc a poc
Quan es tocava depressa
Era per apagar foc.

I quan algú es perdia
El rescatava molta gent
Aleshores es tocava
Amb el toc de somaten.

Quan es batejava un crió
Es tocaven les campanes
Per un nen 9 campanades
Una nena 7 vegades

A les dotze del migdia
Es podia escoltar
Tocaven nou campanades
Era l'hora de dinar.

Quan la guerra les campanes
Servien per avisar
Els avions cara al poble
Perill de bombardejar.
Gràcies al nostre mossèn
A la Junta i als veïns
Que han tingut molt interès

Per acontentar la gent.
El senyor Nicolás Davan
Coses molt bones ha fet
Sempre l'anirem recordant
Els d'Andorra i d'Almatret.

I ara per acabar
Petits i grans moltes ganes
Que poguéssim escoltar
Per molts anys nostres
campanes.

Josep Arbonés

Endavant, endavant encara que costi!!

Amigues i amics, endavant en la vostra tasca de fer anar el nostre poble endavant. Quan pugem per la carretera, si sortim a donar un tomb per les diverses rutes, si gaudim de les boniques i variades flors de les jardineres, o del recinte de la piscina. I de les flors de l'església en les festes importants?.

I de les exposicions que cada any ens mostren coses de les mestresses de casa?.

I les classes de manualitats no estan obertes al sexe masculí?. No podríem veure també algunes de les seves creacions?. Pensem que seria molt interessant.

Endavant l'equip de La Garbinada. Quan arriba a casa ens fa seure una estona deixant de banda el que fèiem en aquell moment. Gràcies per les vostres col·laboracions: opinions, articles, records, poesies, informació, ...

La padrina, que ara ja passaria dels cent anys, deia:
"El que fa la feina s'equivoca, qui no la fa li sobra temps per tot, fins i tot per criticar els que la fan".

Pensem que els "ditxos" dels vells no fallen mai.

Endavant i ànim, no defalliu.

Mª Lluïsa i Antonio

TERTAMLA

He tornat per Sant Miquel a Almatret i puc dir que he disfrutat, he gaudit del poble i sobre tot de la seva gent, de la meva gent.

He trobat llocs estimats, he fet la pau amb les meves ombres que fa anys vaig deixar escampades per la meva recordada terra natal, he pogut disfrutar vivament dels indrets de la meva infantesa, he trobat cares amigues, he pogut estrènyer mans anhelades feia temps, he trobat a faltar d'altres també estimades, he pogut tornar a sentir les olors característics del meu poble, he escoltat el to i la cadència de la parla de la gent d'Almatret, he sentit i m'he submergit en un immens bany de silenci i de serenor, he trobat paraules gairebé oblidades, he tornat a sentir sentiments nobles d'acollida i sobre tot de llibertat.

Mai he renegat del meu origen; ni he pogut ni he volgut oblidar els meus primers mestres (encara ara passats tants anys els trobo a faltar) un pagès que es deia Josep i la seva dona Maria, que van fer el més gran gest d'amor cap a mi. Em vam transmetre els valors de la terra sobre els quals he pogut cimentar la meua personalitat. L'escala de valors que ara tant trobo a faltar en la societat que m'ha tocat viure, en un indret massa allunyat de la terra de partida.

Em va alegrar veure que es refan cases, i de pedra, que són les que aprecio, em va doïdre veure cases tancades i d'altres ensorrades, somnio tornar ben aviat i espero que el meu poble natal s'ompli de bona gent que sàpiga apreciar les característiques positives que pot aportar una gent, una terra i un poble com el meu. Gràcies a tots per la vostra acollida i fins aviat.

Neus Oró

